

Lech Pawlata, Jerzy Maciejczuk

Drohiczyn, woj. białostockie. Stanowisko 9 - "Kozie Rowy"

Informator Archeologiczny : badania 21, 80

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nie zauważono ani jednego fragmentu kości, nieuchwytna była również jama grobowa. Grób ten posadowiony był najniżej, bo na głębokości 60 cm, podczas gdy wszystkie inne zalegały bezpośrednio pod warstwą orną.

Wyposażenie odkrytych grobów było dość ubogie, poza naczyniami w ilości do 5 sztuk, wystąpiły drobne fragmenty ceramiki, spalone kości ludzkie i kilka fragmentów skorodowanych przedmiotów żelaznych.

Poza obiektami wyżej opisanymi odkryto 4 jamy nie będące grobami i 1 palenisko z materiałem kultury łużyckiej jak i ze średniowiecza oraz skupisko kamień, wśród których brak było jakiegokolwiek materiału zabytkowego.

Materiały wraz z dokumentacją zostaną przekazane do Muzeum w Kluczborku.

Badania nie będą kontynuowane.

DRONICZYN
woj. białostockie

Stanowisko 9 - "Kozie Rowy"

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadził mgr Lech Pawłata przy współudziale mgr Jerzego Maciejczuka. Finansował WRZ w Białymstoku Drużyna sezon badań. Cmentarzysko ciepłopalne kultury łużyckiej z okresu halstackiego. Ślady osadnictwa z okresu mezolitu i wczesnego średniowiecza.

Kontynuowano prace wykopaliskowe na obszarze całego stanowiska. Przebadano powierzchnię ok. 420 m² rozpoznając zasięg cmentarzyska w kierunkach zasadniczych. Odkryto i wyeksplorowano bruk kamienny, 22 jamy, kilkanaście dołów słupowych, 2 groby jamowe, oraz dwa rowy.

Jednowarstwowy bruk kamienny, obejmujący w zachowanej, wschodniej partii cmentarzyska obszar o średnicy ok. 8 m, w zachodniej części został zniszczony w wyniku orki. Z poziomem kamieni bruku związana było występowanie przepalonych kości, naczyń, oraz zabytków metalowych.

Jamy w planie kolisty i owalne, średnicy do 2 m, w profilu nieckowate o głębokości do 1 m, zawierały oprócz węgli drzewnych pojedyncze ułamki naczyń i okazy półsurowca krzemienno-

Groby w formie kolistych jam średnicy ok. 1 m, w profilu nieckowatych zawierały przepalone kości wraz ze szczątkami stosów, oraz fragmenty naczyń glinianych. W grobie nr 2 znaleziono duży skręt spiralny z drutu brązowego, oraz szpilę brązową z główką rozklepaną i zawiniętą w uszko.

Dwa rowy obiegały półkolistą wieńcową partię cmentarzyska, otaczając przestrzeń o średnicy ok. 38 m. Kolisty obszar stanowiska o średnicy ok. 44 m. Część południowa została zniszczona. Obecnie znajduje się tu urwisko. W wyżełkach rowów znajdowały się pozostałości konstrukcji drewnianych w postaci belek leżących wzdłużnie, prawdopodobnie umacniających ścianki. Na pierwotnym poziomie gruntu, w okolicach rowów stwierdzono obecność zwęglonych belek-dranic, stanowiących prawdopodobnie pozostałości konstrukcji naziemnej. Na poziomie stropu rowu zlokalizowano skupiska kamieni, pochodzące ze zsuniętych partii bruku cmentarzyska.

Między kamieniami bruku, zarówno w partii niezniszczonej jak i zsuniętej, znaleziono liczne przedmioty z brązu: bransolety, fragmenty paciorków "salta leone", tarczki kolisty z otworkami, guziki, szczypczyki i fragmenty okuć, oraz żelaza: igły, siekiery, groty oszczepów, szydło, nóż, szpila, oraz nit żelazny z tarczkością główką brązową. Wydobyto także fragmenty buły glinianej zawierającej szczątek organiczny i wykazującej ślady celowego przecinania, przęślik gliniany oraz fragmenty rozcieraczy.

Ponadto wydobyto nieliczny materiał krzemienno, wśród którego wyróżniono trzy zbrojniki krzemienne: trapezy i widerek tyłkowy.

W partii zachodniej stanowiska zlokalizowano jamę wczesnośredniowieczną zawierającą fragmenty naczyń typu "droniczyskiego".

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Białymstoku.

Badania zostały zakończone.